

όπου διὰ τῶν ἀντωνυμιῶν αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος αἱ αὐταὶ ἔννοιαι ὀρθῶς καὶ κομφῶς ἐκφράζονται. Ὅπως δὲ ἀπόβλητον εἶναι καὶ τὸ ἐκ τῆς γαλλικῆς ἢ καὶ γερμανικῆς ἴσως παρεισαχθὲν «ἐλαβε χώραν» καὶ «λαμβάνει καὶ θὰ λάβῃ ἐκεῖ χώραν», ὅπου τὸ γίνε-ται, συνέβη ἢ συμβαίνει ἢ κάπως οὕτως εἶναι τὸ μόνον ἐλληνικῶς ὀρθόν, καθόσον μάλιστα πολλὰκις ἡ συνεδρία δὲν «λαμβάνει χώραν» δι' ἐλληνικὰ ὧτα ποτέ, ἀλλὰ συγκροτεῖται ἢ συνεκροτήθη, καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ τελεῖται, δὲν λαμβάνει χώραν, ἡ δὲ τελετὴ δύναται ἀπλῶς νὰ γίνεται, καὶ τὸ φαινόμενον ἢ τόσα φαινόμενα «παρουσιάζονται» δὲν λαμβάνουν τὰ ἐξῆς φαινόμενα χώραν, οὔτε τὸ ἐγκλήμα οὔτε ἡ μεταβολὴ οὔτε ἡ ἀνάφλεξις, ἡ ὅποια «ἔγινεν ἢ ἐπήλθεν ἢ ἐπέρχεται». Ἐχει ἀκένωτον θησαυρὸν λέξεων ὠραίων ἢ ἀρχαία γλῶσσα διὰ πᾶσάν μας χρῆσιν, καθόσον ἐννοεῖται τοιαῦτα χρήσεις δὲν ἀντιστρατεύονται εἰς τὸ νεώτερον γλωσσικόν μας αἶσθημα καὶ τὴν σημε-ρινὴν ἀκοήν, ἔχει δὲ ἄλλον τόσον καὶ ἡ νεωτέρα ἐλληνικὴ, ἡ ὅχι ὀλιγώτερον σεβαστὴ καὶ πάσης τιμῆς καὶ ἐπιμόνου πλέον καλλιιεργείας ἀξία, ἀφοῦ ἔστησε καὶ αὐτὴ τὸν ἀντάξιον τοῦ πλούτου καὶ τῆς δόξης τῆς θρόνον διὰ πολλῶν ὠραίων τοῦ λόγου δημιουργημάτων παραπλευρῶς εἰς τὸν τῆς ἀρχαίας. Ὅπως δὲ τῆς ἀρχαίας τὸ κράτος εἶναι ἀκατάλυτον, οὕτω καὶ ταύτης τὸ κάλλος καὶ ἡ ἀρετὴ πρέπει νὰ ἐπιβληθῶν εἰς τὴν βαθεῖαν καὶ ἀδιαφιλονίκητον πλέον ἐκτίμησιν καὶ τὴν θερμὴν ἀγάπην μας. Καί μοι φαίνεται, ὅτι καὶ φιλολογοῦντες ἐπιστημονέστερα, περὶ τὴν ἀρχαίαν ἢ τὴν ταύτης ὑστάτην ἀπότοκον καθαρεύουσαν, ἔστω καὶ κατὰ τὰς λέξεις μόνον καὶ τὰ λεξεῖδια, ἀλλὰ καὶ τιμῶντες ἅμα μεγάλως καὶ σεβόμενοι καὶ ἀγαπῶντες περιπαθῶς τὴν νέαν, κάτι συμβάλλομεν, ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἐν τῇ ἀμίλλῃ ταύτῃ τὴν δᾶδα σὺν δρόμῳ ἀλλήλοις προσφέροντες.

**ΓΕΩΦΥΣΙΚΗ. — Παρατήρησις τοῦ βορείου σέλαος εἰς τὴν Φινλανδίαν¹,
ὑπὸ Κ. Α. Κτενᾶ.**

Ὁ κ. Κτενᾶς περιγράφει τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βορείου σέλαος μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα τὴν νύκτα τῆς 2 πρὸς 3 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ Outokumpu (κατὰ προσέγγυ-γισιν 63° Β.Π. καὶ 28° Α.Μ.) τῆς κεντρικῆς Φινλανδίας, ὅπου εὕρισκετο συμμετέχων εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Φινλανδίαν γεωλογικὴν ἐκδρομὴν τῆς Γερμανικῆς Ὀρυκτολογικῆς Ἑταιρείας. Ὁ οὐρανὸς ἦτο τελείως ἀνέφελος καὶ τὸ σέλας, τὸ ὅποσον ἐφώτιζε τὸ ἐν τρίτον περίπου τοῦ οὐρανοῦ θόλου, παρουσίασε τὴν μεγαλυτέραν του λαμπρότητα μεταξὺ τῆς ἐνάτης ἐσπερινῆς καὶ τοῦ μεσονυκτίου.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ βορείου σέλαος κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὴν κεντρικὴν Φινλανδίαν εἶναι ἐνδιαφέρουσα, ἐφ' ὅσον τὸ φαινόμενον παρατηρήθη συγχρόνως καὶ εἰς

¹ Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 26 Φεβρουαρίου 1931.

τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Νορβηγίας, μεταξὺ τῶν παραλλήλων 65° 10' καὶ 64° 40', ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Helbronner, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας (*Comptes rendus*, 191, 1930, σ. 449 καὶ 536).

Κ. ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΟΥ. — *Οἱ τελευταῖοι ἀπόγονοι τοῦ Θεμιστοκλέους δαδοῦχοι τῶν θεῶν ἐν Ἐλευσίῃ.*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — **Τὰ μινύεια ἀγγεῖα καὶ αἱ προϊστορικαὶ περίοδοι τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ Γ. Ε. Μυλωνᾶ.** Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κ. Κουρουνιώτου.

Εἰς πάντας τοὺς ἀνασκαφέντας μέχρι τοῦδε μεσοελλαδικούς συνοικισμούς τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου ἀνευρέθησαν ἄφθονα μινύεια ἀγγεῖα. Ταῦτα δύνανται νὰ χρονολογηθῶσι μετὰ μεγάλης σχετικῶς διὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ἀκριβείας. Εἰς τὴν Φυλακωπὴν τῆς Μήλου μινύεια, εἰσαχθέντα ἐκ τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, ἀνευρέθησαν μετὰ Καμαραϊκῶν ἀγγείων, ἀναγομένων εἰς τὴν Μεσομινωϊκὴν II ἐποχὴν, ἥτοι εἰς τὰ 1900 π. Χ.¹ Εἰς τὴν Ἀσίνην, Ζυγουριᾶς καὶ Κοράκου τὰ ἀγγεῖα ταῦτα ἀναφαίνονται περὶ τὰ 2000 π. Χ.², εἰς δὲ τὴν Ἐλευσίαν καὶ τὴν Εὐτρησιν ἴσως ὀλίγον πρωϊμότερον³. Τὰ μινύεια παρέμειναν ἐν μεγάλῃ χρήσει περίπου μέχρι τοῦ 1600 π. Χ., ὅποτε ἀντεκατεστάθησαν ὑπὸ τῶν γραπτῶν ἀγγείων τῆς ἀρχαιοτέρας μυκηναϊκῆς ἐποχῆς. Κατὰ ταῦτα τὰ μινύεια ἀναφαίνονται εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος περὶ τὰ 2000 π. Χ., ἐξάγονται εἰς τὰς νήσους περὶ τὰ 1900, τοῦτο δὲ μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἐπικράτησιν, καὶ παραμένουσιν ἐν χρήσει μέχρι τοῦ 1600 π. Χ.

Μινύεια ἀγγεῖα ἀνεῦρεν ὁ κ. W. A. Heurtley, ὑποδιευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀνασκαφέντας προϊστορικοὺς συνοικισμούς τῆς Χαλκιδικῆς, ἰδίως δὲ εἰς τὸν Μολυβόπυργον⁴, τὴν Μηκύβερναν τῶν ἀρ-

¹ Πρβλ. DAWKINS καὶ DROOP, ἐν B. S. A., XVII, σ. 17. C. W. BLEGEN, Κοράκου, σ. 121-123. SIR ARTHUR EVANS, *The Palace of Minos at Knossos*, I., σ. 26, 231 ἐξ.

² O. FRÖDIN-A. W. PERSSON, Rapport préliminaire sur les fouilles d'Asiné 1922-1924, σ. 65. PERSSON, Quelques sceaux et empreintes de sceaux d'Asiné ἐν *Bulletin de la Société Royale des Lettres de Lund*, 1923-24, σ. 162 ἐξ. C. W. BLEGEN, Ζυγουριᾶς, σ. 218 ἐξ., Κοράκου, σ. 120 ἐξ.

³ HETTY GOLDMAN, *Excavations at Eutresis*, σ. 42 ἐξ.

⁴ W. A. HEURTLEY καὶ C. A. R. RADFORD. *Two Prehistoric Sites in Chalcidice*, ἐν B. S. A., XXIX, 1927-28, σ. 139, 165 ἐξ. 182 ἐξ. καὶ εἰκ. 18, 38, 40, 41, 46, 47, καὶ 49.